…І заклинання мольфарів
промовив бахур.
І знову не почули слів,
хто ждав метафор.

Лиш забрязчала тьма оков,
і знову — галас,
щоб тільки з кров'ю лиш любов
заримувалась.

Відходить та — з його отав…
І побратими.
"Господь із нею, — прошептав. —
Господь із ними".

І тільки мати ледь жива
на всі Карпати.
Де завива нічна сова,
там ходить мати.

А сльози падають зі стін,
а він не плаче.
"Я, мамо, тут. Я геть-один".
…Світає, старче.

Гірчить надкушене зело
Вітчизни злої.
А злості в тебе не було…
Господь з тобою.